

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVII,
nr. 429
Miercuri,
31 iulie,
1991
4 pagini,
3 lei

Duminică la
Vina în prezența I.P.S. Anto-
sio Plămăde-
ă, mitropolitul
Ardealului, a
reprezentanți-
lor Prefecturii,
armatei, ai Ins-
pectoratului ju-
dețean de cul-
tură a avut loc
solemnitatea
dezvelirii mo-
numentului ri-
dicat pentru
cinstirea eroi-
lor căzuți în al
doilea război
mondial.
Flacăra re-
cunoștinței să
ardă veșnic în
memoria celor
ce s-au jertfit
pentru noi!

Foto:
Andrei BUTA

Premierul se simte bine în țară

Mă simt destul de bine în țară. Acesta a fost comentariul prin care dl. Petre Roman a respins, în cadrul conferinței sale de presă de luni, sugestia că ar putea renunța la șefia Guvernului pentru a deveni ambasadorul României la O.N.U.

O notiță în acest sens apăruse în numărul de sâmbătă al „României Libere” sub titlul „Noaptea albă la Cotroceni”. Ea relatează că președintele ar fi încercat în noaptea de 24 spre 25 iulie să-și convingă premierul că aceasta ar fi o soluție mai bună. În ce-l privește, dl. Roman a relatat că în seara respectivă s-a plimbat cu bicicleta în parcul Herăstrău, că a consultat apoi câteva dosare rezolvind unele probleme, după care a dormit liniștit.

Respectiva notiță apărea în vecinătatea unui editorial intitulat „Poacher la vîrf” care avansa, între altele, numele președintelui adunării deputaților, Marțian Dan, și al președintelui executiv al frontului, Ion Aurel Stoica, drept posibili premieri.

În opinia d-lui Roman, problema nu era că „România Liberă” a inserat o asemenea notiță, ci faptul că cineva a lansat un asemenea zvon.

Știri similare privitoare la posibilul divorț între președinte și premier au circulat în mai multe rînduri, unele

publicații nu au conținut să exagereze disensiunile dintre cele două personalități politice, infirmate apoi atât de dl. Iliescu, cât și de dl. Roman de cîte ori li s-a oferit sau și-au creat prilejul.

Cert este că președintele trebuie să aibă premieri de rezervă, dacă nu pentru altceva, măcar pentru situația neprevăzută în care vreo împrejurare neașteptată sau vreo gafă impardonabilă l-ar obliga să renunțe la serviciile liderului național al frontului.

Acesta, însă, pare deocamdată sigur de sine. După ce n-a reușit să se înțeleagă cu liderii partidelor de opoziție cu pondere mai serioasă în Parlament, grupate în Convenția pentru instaurarea democrației, liderul frontului a discutat cu personalități aflate în fruntea celorlalte formațiuni parlamentare.

Din noua formulă a ieșit o cartă pentru reformă și democrație, baza de negocieri pentru asocierea la guvernare a Partidului Democrat Agrar, a liberalilor tineri și a Mișcării ecologiste române.

Ceea ce a surprins a fost absența dintre semnatarii a Partidului de Uniune Națională a Românilor, care ar fi cerut, după unele dezvăluiri făcute ulterior în presă, mi-

(continuare în pag. a II-a)
Observator

După ce au stat 3 zile
la coadă la benzină

Oamenii au blocat
ieri, „porțile” Sibiuului

Trebuie spus că momentul la care am asistat ieri, a fost „gîndit” încă de pe vremea altor interminabile cozi la benzină. Acum oamenii au răbufnit. După 3 zile de așteptat la benzină (timp în care mulți dintre cei aflați la coada interminabilă de la Stația 1, au strigat că „șeful Bella și-a bătut pur și simplu joc” de ei simțind, menținându-i în fel și chip), ieri la ora 13 cu toții s-au hotărît să blocheze circulația la ieșirea

(continuare în pag. a III-a)
N. ACHIM

Scrisoare deschisă a unui patriot ~~medez~~ către
popoarele Europei de Est (Fragmente)

Reacție falsă asupra penuriei de țitei

2. În perioada primei penurii de țitei, în 1973, Suedia se găsea deja slăbită din punct de vedere economic. Social-democrații lui Palme au decis, cu toate acestea, să adopte măsuri economice drastice, cu urmările de rigoare, în loc să creeze tehnologii noi, productive care, dacă ar fi fost aplicate, puteau să ajute la depășirea crizei. Regimul socialist însă a ordonat mai mult o „igienizare socială”. Palme a acordat aparatului birocratic, mereu crescînd, o nouă sarcină grandioasă: de a educa cetățenii pentru „economisirea energiei” și spre credința în dogma „creșterii zero”. De dragul protecției mediului inconjurător, suedezii trebuiau să introducă tehnologii tot mai puține și mai simple. Suedia a pierdut astfel 10 ani de dezvoltare tehnologică. După penuria de țitei, țara trebuia să aștepte pînă în anii 1984-1985 ca să atingă din nou parametrii de producție din 1972.

După o pauză de 6 ani s-a reintors Palme cu social-democrația, în 1982, din nou la conducerea guvernului pentru

a continua de acolo de unde intrerupsese.

Se constată faptul că valoarea totală a acțiunilor a sporit de cinci ori în acest deceniu la bursa din Stockholm, dar puterea de cumpărare și nivelul de trai al suedezilor au scăzut. Totodată, producția industrială a crescut doar cu cîteva procente pe an.

Guvernul actual, social-democrat, din Suedia, condus de Ingvar Carlsson, încearcă să decidă la ora actuală, dacă prețurile pentru curentul electric trebuie dublate sau triplate începînd din anii '90, deoarece cele 13 centrale nucleare suedeze vor fi scoase din funcțiune. Se recunoaște, practic, că nu ar exista motive tehnice, motive de securitate tehnică sau motive economice pentru ca să se elimine principalele resurse de energie care acoperă în mod eficient și curat jumătate din necesarul de energie suedeză.

(Continuare în pag. a IV-a)

În românește de
Veronica BERGER
și
O. RUSU

„A dori să conduci 23 de milioane de oameni este una, iar a-i conduce efectiv este altceva”

— interviu cu dl. Doru Novacovici, președintele Uniunii Mondiale a Românilor Liberi —

În exclusivitate pentru TRIBUNA

— Credeți în șansele d-lui Ion Rațiu, ca om politic aici, în România?

— Dl. Rațiu a venit în România în postura de om politic pentru că era președintele U.M.R.L. Această postură i-a fost formată de un șir de oameni dezinteresați din jurul dînsului. Toți acești oameni au făcut ce au făcut însă nu pentru dl. Rațiu, ci pentru platforma de idei care ne-a reunit în această acțiune. Ei bine, mai sînt unii care cred într-un ghid suprem — este o mentalitate care mai dăinuie în țară —, însă noi nu acceptăm această idee. Repet, noi ne-am unit în jurul programului nostru de idei care tre-

buie să ne ducă la realizarea unei punți de legătură între țările din lume ce se consideră dezvoltate și țara noastră care este necesar să iasă din marasmul actual. Punte de legătură care nu se poate face de o organizație cu sediul în București, posibil ori cînd a fi manipulată după interesele electorale ale oricui vrea să candideze la înalte funcții de stat. Deci, dacă dl. Rațiu consideră că U.M.R.L. ar putea fi utilizată în România după obiectivele sale de om politic, noi nu putem fi de acord.

Să fim bine înțeleși: am dorit întotdeauna ca dl. Rațiu să aibă o bună poziție poli-

tică în România. Noi l-am prețuit și faptul că am lucrat 10 ani în preajma dînsului dovedește aceasta. Am crezut că dl. Rațiu poate avea un rol politic însemnat în România.

— Ați crezut sau credeți?
— Am crezut! La ora actuală, sincer vorbind, mă îndoiesc. Rețineți: n-o spun în numele U.M.R.L.-ului, ci al meu personal. De ce? Pentru că a dori să conduci 23 de milioane de oameni este una, iar a-i conduce efectiv este altceva. Dl. Rațiu, prin atitu-

(continuare în pag. a III-a)
Au consemnat,Emil DAVID
Rudolf KAMLA

FESTIVAL
INTERNATIONAL
DANSES
FOLKLORIGUES
SIBIU-ROMANIA

IN PAGINA A II-A

CU CĂRȚILE

PE FAȚĂ

● O trecem pe ceai? Din bugetul pe acest an s-au alocat fonduri valutare pentru cumpărarea a 2000 tone cafea, față de un necesar de 20000 tone. Până acum, practic, n-au sosit în țară decât „restanțele” din 1990, iar statul nu mai importă cafea. Nu vă neliniștiți însă — o vor face „agenții economici”. Mergeți în Piața Teatrului pe la tarabele lor și de nu v-o place... ● O cărămidă de piine?! Cam așa ceva a cumpărat dl. Stelian Șlaru (fost mare boxer sibian) de la Sășăuși, miercuri, 24 iulie, seara, la prețul de 20 lei bucata. Pîine coaptă la Chirpăr, acra de felul ei, liberalizată doar la preț, nu și la calitate. ● Dl. Iacob Otoriu din Săliște, internat în secția cardiologie a Spitalului județean, aduce calde elogii colectivului medical de aici și îndeosebi doctorului Ion Manițiu, șeful secției, „un adevărat luptător pentru sănătatea omului”. Cinste lui! ● Referitor la nemulțumirea (protestul) cetățenilor de pe str. Jiului în legătură cu numele nou al străzilor (Rennes), un grup mare de cetățeni ne scrie următoarele: „Dacă aceștia îl refuză, cu mare bucurie îl primim noi cei de pe str. V. Milea al cărui nume nu are nici o legătură cu Sibiu. Știm că Rennes este un mare oraș din nord-vestul Franței, centrul culturii bretone și mai știm să-l pronunțăm corect. Rugăm intervenți în acest sens la forurile superioare”. ● Cetățeanul C-tin Suru, pensionar din Sibiu, ne informează că „o căruță de haine” au fost aruncate în Olt de către conducerea casei de copii de la Porcești. Au fost — se vorbește — și saci întregi cu încălțăminte. Noi am verificat la Turnu Roșu dar n-am putut dovedi nimic. ● Pînă unde poate merge democrația? La „Birt popular la Moș Costea” din Piața Rahovei „servim vin („Dallas”), grătar, mici...” Poftă bună! ● Simion Arcaș, domiciliat în str. Poștei nr. 2 Sibiu, de oca 2 luni nu mai are în casă fir de apă, în urma unei „lucrări” din zonă. Prima cerere la „I.L.L.” a depus-o pe data de 6 iunie. A luat-o pe cale „ierarhică”, a bătut pe la diverse uși și n-a obținut decât promisiuni. Astea, nu-i vorbă... curg. ● Posedăm la redacție un pantof de damă în bună stare, Made in Italy, găsit undeva pe străzile Sibiului. Pare a fi căzut dintr-o sacoșă, căci e nou. Nu cerem nici un leu păgușă. ● Un grup de cetățeni din asociația de locatari nr. 3 Tezeian ni se plînge că în urmă cu 3 luni consumul de gaz la bucătărie s-a plătit diferentiat la aragaz față de deținătorii de sobe, avînd la bază o hotărîre guvernamentală. Cu de la sine putere, întocmind un proces verbal la o așa-zisă adunare a locatarilor, președintele asociației a trecut la încasarea asemănătoare a consumului de gaz la bucătărie. Cu toate încercările de convingere a celor care se autointitulează conducători ai asociației, nu s-a ajuns la nici un rezultat. Venim cu rugămintea de a face publică rugămintea noastră prin sesizarea organelor de resort la care nu am găsit audiență. ● Pînă nu demult aproape toate parcurile din oraș erau ale nimănui. Acum multe dintre ele au fost privatizate, adică trecute în mîna unor „patroni” care-și trimit odraslele la ntins mîna: 10 lei ora, domnu! Pe cînd cu plată și parcurile din fața blocurilor? I.S.

Festivalul internațional de folclor „Cîntecele munților”

Ziua a treia — Parada portului popular și gala laureaților

Ziua a treia de concurs — sîmbătă — s-a aflat sub semnul aceleiași incertitudini generată de aspectul ploios al vremii. Însăși parada portului popular era amenințată cu anularea, dar, ca prin minune, la ora 15, cerul s-a luminat, astfel că formațiile artistice au putut să-și etaleze costumele, dansul și muzica pe traseul Casei de Cultură a Sindicatelor — Piața Mare. Dintr-o dată Bulevardul Bălcescu s-a umplut de culoare și pitoresc și de o lume curioasă, avidă de frumos și generoasă în aplauze. Orașul a fost stăpînit de o veselie și o bucurie pe care numai întîlnirea cu adevărata artă le poate oferi.

Parada portului popular a stîrnit interesul publicului pentru spectacol, ceea ce a făcut ca festivitatea de premiere și gala laureaților să fie urmărite de o sală plină, caldă.

Gîndit ca o trecere în revistă a tuturor formațiilor prezente în festival, spectacolul de gală ne-a oferit șansa revederii formațiilor o dată cu anunțarea premiilor. O polițete ce ține de condiția de gazdă a făcut ca premiile să fie acordate în exclusivitate formațiilor din străinătate.

Au fost acordate următoarele premii: Premiul I — ansamblul folcloric din Tournais, Belgia; premiul II — ansamblul folcloric Adapazari, Turcia; premiul III — ansamblul folcloric Macuil-xochitl din Mexic, menționni — ansamblul folcloric din Hincești, Republica Moldova și ansamblul folcloric Mate e Grifone din Italia.

Premiul I — ansamblul folcloric „Tournais” din Belgia

Foto: Reinhold GUTF

Opinia juriului

„Pentru mine festivalul a fost o revelație” afirmă șefa biroului relații internaționale, Muzeul Brukenthal trivă, și cel din Turcia care ne-a prezentat o lume mai puțin cunoscută nouă, (informația pe care o aveam pînă acum era de natură livrescă, fără un contact direct). Așa că dincolo de ceea ce știam noi istoricește ei, turcii, au reprezentat o cultură. Dar nu numai ei, ci absolut toate ansamblurile ele ajutîndu-ne să cunoaș-

Marcela Necula, etnograf,

tem un univers propriu fiecărui popor. Adică au reușit să exprime prin dans exact ceea ce înseamnă în cultura universală propria lor cultură. Ceea ce este formidabil pentru un festival și aici cred că trebuie să stea cheia, scopul, intenția și menirea oricărei manifestări culturale de o asemenea factură.

„Festivalul s-a dovedit a fi foarte competitiv” susține Steluța Popa, cercetător științific la Institutul de Etnografie și Folclor al Academiei Române, București.

Regret personal, dintru început, ca și ceilalți colegi ai mei din juriu, absența formațiilor autohtone. Paradoxal. S-au înscris multe în festival dar în concursul propriu-zis au fost prezente doar trei formații românești: două din Sibiu și una din județul Călărași. Spun încă o dată că este regreta-

bil pentru că festivalul s-a dovedit a fi foarte competitiv. Într-un fel, ansamblurile străine ne-au dat o lecție prin valoarea ridicată a folclorului prezentat și ținuța interpretării. Ca muzicolog am fost plăcut impresionat de prezentarea părții muzicale, orchestrale, ansamblurile valorificînd instru-

mente tradiționale într-o manieră artistică deosebită. În concluzie, festivalul este o reușită pentru noi și pentru Sibiu. Poate vorbesc subiectiv fiind și fiică a Sibiului. Dar mă bucur din toată inima pentru această realizare extraordinară în plan cultural.

Către cetățenii județului Sibiu,

Dragi concetățeni,

Vă chemăm să fiți alături de noi în ajutorarea sinistraților din Moldova donînd obiecte de îmbrăcăminte și sume benevole.

Depunerile de bani și obiecte se pot face la sediul Frontului Salvării Naționale din Sibiu — P-ța Mică nr. 5, camera 32, zilnic între orele 10—17.

Colegiul director

al organizației județene F.S.N. Sibiu

Stringerea de ajutoare pentru sinistrații din MOLDOVA

Începînd de miercuri, 31 iulie 1991, între orele 10—19, la sediul Partidului Național Țărănesc — Creștin și Democrat din str. G-ral Maghera nr. 3, se deschide un centru de colectare a ajutoarelor (îmbrăcăminte, pături și alte efecte)

pentru victimele inundațiilor din Moldova. Acțiunea se va desfășura pînă duminică, 4 august inclusiv. Facem un călduros apel locuitorilor orașului și județului nostru pentru a sprijini această acțiune umanitară.

Precizare

În urma comunicatului fostului comitet județean P.N.L., apărut în ziarul TRIBUNA din data de 24. 07. 1991, aducem la cunoștința opiniei publice următoarele precizări:

Conform hotărîrii comitetului executiv al P.N.L., nr. 184, vechiul comitet județean a

fost dizolvat și a fost confirmat noul comitet anunțat în presa locală din 23.07. 1991. Hotărîrea a fost validată de domni: Radu Cămpănu, președinte P.N.L. și Nicolae Enescu, vicepreședinte.

Biroul comitetului jud. P.N.L.

Premierul se simte bine în țară

(urmăre din pag. 1)

misterele apărării și internelor. Domnului Roman i s-o fi părut exagerat să cedeze asemenea portofolii-cheie.

Așa s-a ajuns, mai mult ca sigur la insistențele domnilor Patriciu și Tăriceanu, la includerea în textul Cartei a unui pasaj de veștejire a oricărei forme de extremism.

La recenta sa conferință de presă, premierul n-a respins, în mod hotărît decît eventualitatea colaborării cu P.S.M. al lui Ilie Verdet și cu Partidul România Mare al lui Corneliu Vadim Tudor.

Dl. Roman a dat de înțeles că va rămîne fidel actualilor

alianțe politice atunci cînd s-a referit la un loc comun al regulilor democrației și a nume că este bine să existe două tabere puternice, una la guvernare și alta în opoziție.

Se pare, însă, că negocierile pentru remanierea cabinetului nu înaintază rapid între semnatarii cartei. Liberalii tineri vor, poate, să vadă cum reușește să se descurce Frontul Salvării Naționale cu adoptarea Legii privatizării în condițiile marjei de manevră tot mai restrînsă care îi mai rămîne. În același timp frontul vrea să se convingă, poate cu prilejul alegerilor locale, dacă liberalii tineri au cît de cît sprijin din partea electoratului.

Cabane în parcul „Sub arini”

În legătură cu cabanele din lemn apărute peste noapte în Parcul Subarini, în vecinătatea stadionului facem precizarea, pentru liniștirea spiritelor, că este vorba doar de

o expoziție organizată de I.F.E.T. Sibiu. Plămînu verde al Sibiului va rămîne intact. Vom veni cu amănunte de la expoziție la vremea respectivă.

Expoziție

Joi, 1 august 1991, ora 18, va avea loc la Muzeul de istorie naturală din Sibiu ver-

nisajul expoziției „Piatra semiprețioasă — mineral și giuvaer” urmat de „Parada modei și bijuteriilor”.

Elevi sibieni pe podiumuri internaționale «A fost cea mai mare reușită a învățămîntului sibian»

În perioada 30 iunie — 9 iulie, a.c., la Havana (Cuba) s-a desfășurat a XXII-a Olimpiadă internațională de fizică a elevilor la care au participat reprezentanți din 32 de națiuni, majoritatea acestora dispunând de puternice școli și o bogată tradiție. În această puternică confruntare internațională a celor mai străluciți elevi fizicieni, echipa olimpică a României s-a situat pe locul 4 după China, U.S.S.R. și Ungaria. Satisfacția noastră, a sibienilor, este și mai mare, doi din cei cinci componenți ai echipei fiind foști elevi ai Liceului „Gheorghe Lazăr” din Sibiu, acum studenți ai Institutului de fizică din București. Participarea la o asemenea competiție este prin ea însăși o onoare. Dar cînd ajungi să te situezi în fruntea ierarhiei devine un succes de prestigiu, nu doar personal, ci național și internațional.

În această ierarhie mondială a tinerilor fizicieni, Octavian Teodorescu a ocupat locul II și medalia de argint, iar Călin Cristian, colegul de bancă, a ocupat locul III și medalia de bronz.

Acest rezultat de prestigiu nu poate fi disociat de munca și activitatea dascălilor, a celor care cu o pasiune rar întâlnită s-au ocupat de pregătirea lor, insuflindu-le dragoste și pasiune pentru știința fizicii. I-am numi pe profesorii Gheorghe Pupeză, Ioan Besoiu, Dorin Bunău și Gabriel Negrea. Se poate afirma, fără riscul de a greși, că

la această dată învățămîntul sibian dispune de o adevărată școală de fizicieni, obținînd cel mai mare succes din istoria sa.

La sediul Inspectoratului Școlar Județean am stat de vorbă cu cei doi eroi și doi dintre profesorii care s-au ocupat de pregătirea lor.

dă, nu cunoșteam nivelul învățămîntului din celelalte țări. Acum pot spune că se putea chiar și mai bine”.

C. Cristian: „Nu proba teoretică ne-a creat probleme, ci „cúția neagră”, respectiv proba practică, acel circuit electronic pe care trebuia să-l descifrăm. În școlile noastre

peste peripețiile călătoriei, inclusiv peste faptul că era să nu ajungem la timp la Havana din lipsa vizei de intrare, și am să vă relatez un fapt care m-a șocat. Pe mesele noastre se afla steagul R.S.R., nu al României. Ne-am simțit jigniți, așa că am insistat

miți de domnul ambasador al României iar în S.U.A. de cineva de la ambasadă. Ne-a durat faptul că în S.U.A. puțini știau cite ceva despre țara noastră, unde se află etc., cel mult despre Nadia Comăneci sau... Dracula”.

Dincolo de întîmplările mai mult sau mai puțin plăcute rămîn faptele, adică rezultatele de excepție ale acestor tineri.

Prof. Gabriel Negrea ținea însă să remarce un fapt: „Ce se întîmplă cu acești tineri care obțin astfel de rezultate deosebite? Ce face învățămîntul universitar, ministerul și Guvernul pentru ei? Sînt doar talente de excepție confirmate! De ce nu li se oferă șansa unei burse? Oare n-ar trebui să se găsească firme interesate în a le urmări destiniul, să fie vizați și să li se ofere posibilitatea de a se specializa în cercetare? Conceptul de învățămînt superior la noi este perimat și trebuie revăzut”.

Ni se oferă și un exemplu de cum sînt răsplățiți asemenea tineri. Echipa olimpică a Canadei, deși s-a situat sub locul ocupat de elevii noștri, a primit o bursă de studii la o mare Universitate, iar echipa Iranului o bursă în S.U.A.

Oare cînd vom înțelege și noi să răsplătim cum se cuvine eforturile și talentul unor tineri care au confirmat? Sînt valori pe care nu avem dreptul să le lăsam să se piardă în anonim.

Dumitru MANIȚIU

În imagine (de la stînga, la dreapta): prof. Gh. Pupeză, Călin Cristian, prof. Gabriel Negrea și Octavian Teodorescu. Foto: Andrei BUTA

— Ați avut emoții?

O. Teodorescu: „Singurele emoții pe care le-am avut au fost că reprezentăm în această confruntare țara și nu aveam dreptul să nu obținem un loc cit mai bun. Cu toate acestea, nu eram prea optimist. Fiind la prima olimpia-

sintem încă deficitar la capitalul dotare tehnică. Oricum, sîntem bucuroși că am reprezentat cu cinste România”.

— Ne puteți relata o întîmplare mai aparte din această perioadă a Olimpiadei?

O. Teodorescu: „O să trec

și face schimbat. Cînd am revenit în țară, am fost nevoiți să venim pînă la Sibiu și apoi să ne întorcem la București pentru primirea la președintele Iliescu, întrucît nimeni nu s-a ocupat de cazarea noastră. În rest ce să vă spun? În Mexic am fost pri-

A dori să conduci 23 milioane de oameni...

(urmăre din pag. 1)

dinea pe care a avut-o în ultimul timp în legătură cu Uniunea Mondială a Românilor Liberi, consider că și-a pierdut mult din credibilitatea de om politic. Și asta mă doare ca o înfringere personală. Repet — am lucrat ani mulți cu Ion Rațiu și aș fi fost primul fericit să-l știu președintele României. Dar după toate manevrele sale de dinaintea Congresului, în timpul acestuia și mai ales după, cînd a lansat o serie de neadevăruri și a produs anarhie, prin aparițiile sale la televizor, prin interviurile sale prin care a debitat minciuni mari cît un secol, dl. Rațiu și-a pierdut complet credibilitatea în primul rînd în Uniunea noastră. Iată, aveți aici mesajul personal al dl.-lui Rațiu prin care adresează felicitări Congresului și comitetului nou ales. Pentru oricine asta reprezintă confirmarea faptului că dominația sa a recunoscut legitimitatea acestui Congres, ale cărui lucrări le-a și prezidat de altfel de la un capăt la celălalt.

A te dezice de ceea ce scrii, tu care ai candidat sau vrei să candidezi la conducerea supremă a 23 milioane de oameni — înseamnă, repet, o imensă și irecuperabilă pierdere a credibilității de om politic.

— Vizavi de afirmațiile dv. și de rezultatul alegerilor

din 20 mai anul trecut, fie-ne permisă și speculația următoare: nu cumva actualul comitet de conducere al U.M. R.L. l-a abandonat pe Ion Rațiu ca o carte neciștigătoare?

— Domnilor, numai cei care nu cunoșteau mentalitatea românului puteau să creadă că Ion Rațiu va cîștiga alegerile în România anulului 1990. Eu i-am spus-o la vremea respectivă și asta l-a supărat. Adevărul este că Rațiu a revenit în țară cu ideile de acum 50 de ani, cînd plecase din România. El avea încă imaginea idilică a României din poeziile lui Vasile Alecsandri. Sînt nevoit aici să fac o paranteză: cînd s-a hotărît să candideze la președinția României, Ion Rațiu mi-a cerut să vin și eu în țară, pentru a-i organiza campania electorală. Era ferm convins că, avîndu-mă alături, va cîștiga. I-am spus: dl. Rațiu, nu cîștigăm, eu am plecat doar de 12 ani din țară și fi simt mai bine pulsul. Poate că veți aduna 10 la sută din voturi și, dacă mă ocup eu de campania dv., veți face 12 la sută.

Refuzîndu-l într-o așa manieră, s-a supărat și de atunci nu mi-a mai dat nici un telefon și m-a evitat sistematic. Era în februarie 1990. Or, nu poți evita, tu, ca președinte, un secretar general al Uniunii, fără ca treburile acesteia să nu aibă de suferit. (va urma).

Curier JURIDIC

Ivan Maricica — Sibiu. Solicitați judecătoriei Sibiu, adresîndu-vă cu o cerere, majorarea cuantumului pensiei alimentare datorate de fostul dumneavoastră soț minorei pe care o aveți încredințată spre creștere și educare, deoarece aceste majorări nu opecează de la sine, pînă fi stabilite numai prin hotărîri judecătorești.

I.C. — Cîsnădie. Deocamdată nu există un suport legal în temeiul căruia să reintrați în posesia, proprietarii care a fost proprietatea bunicii dumneavoastră. Legea 31/90 nu cuprinde reglementări în materie. Și dacă viitorul va aduce sau nu aceste reglementări, nu sîntem în măsură să garantăm.

Otilia Popescu — Mediaș. Adresați-vă Direcției pentru Muncă și Protecție Socială, înregistrată-vă și solicitați o repartiție conformă studiilor pe care le dețineți.

Dan Floarea — Mediaș. Nu puteți moșteni. Doar fiul dumneavoastră își moștenește tatăl, venind în concurs cu copiii acestuia din cea de-a doua căsătorie. Cum fiul dumneavoastră este major, poate face singur acceptarea moștenirii, în termenul de 6 luni prevăzut de lege.

Monica UDREA

Oamenii au blocat „porțile” Sibiului

(urmăre din pag. 1)

spre Șelimbăr. Un tractor cu două remorci, încărcat cu cărămizi și un altul de la Salubritate au „picat” numai bine. Imediat întreaga circulație prin foarte solicitata intersecție „Semaforului” cu b-dul Milea a fost paralizată. La orele 14,30—15,00, zeci de autoturisme, autobuze, troleibuze, camioane, tractoare, TIR-uri străine și indigene blocau șoseaua principală și străzile din jur pe kilometri întregi (spunea cineva că Șelimbărul era depășit de coloana de mașini formată).

Bineînțeles, în grupurile formate oamenii discutau aprins, cu indignare: „benzinarii au făcut ce-au vrut pe vremea lui Ceaușescu, așa fac și acum”; „la stația cu program de noapte dau benzină doar cînd au chef”; „dacă sînt unii care fac stocuri sau o vind la străini de ce nu-i depistează Poliția?”; să se anunțe: se dă doar un plin, eventual și într-o canistră și atât!” etc. etc. Ciudat este că nu văd nicăieri vreun chipiu de polițist. Răzmeriță, răzmeriță, dar cineva tot ar trebui să facă puțină ordine! Iată, o „salvare” abia reușește să-și deschidă cale.

Cineva îmi spune că au fost anunțate Prefectura, Primăria, Poliția. Dar, au trecut vreo două ore și administrația tace. Iar oamenii fierb. Au auzit că și la Cluj, și la Deva s-au blocat șoselele. Cum se face că numai în Ardeal au fost cozi de zile întregi? Sînt oameni din alte județe și stau cu copiii în mașină.

Și iată, într-un tîrziu, Primăria Sibiului a auzit „strigătul”. Dl. primar Trif și dl. viceprimar Popa au apărut.

Sînt imediat inconjurați și, cu decență totuși, oamenii își spun păsurile, le sugerează ce măsuri să ia ca să se termine cu această situație de neacceptat. Li se spune că imediat vor sosi cisterne cu benzină și se va distribui non-stop. Dar neîncrederea cu greu poate fi înlăturată, așa că foarte puțini dintre cei aflați la fața locului sînt convinși să deblocheze intersecția pentru a face cale cisternelor. La ora 16 primele mașini încep să se miște. Dar nervii celor care au blocat drumul și al celor ce-au fost blocați sînt sub presiune. Așa că asistăm și la o mică bătaie între șoferul unui camion care a „agățat” o „Dacie” (3-SB-7923) și proprietarul acesteia.

Între timp, sosesc într-adevăr și două cisterne. Primarul le impune fetelor de la pompă să distribuie benzină (rezervorul și două canistre) non-stop. Da, conflictul a fost aplanat cu tact de dl. primar. Dar mulți se întrebau: cum de a apărut benzină exact acum? Poate ne spun șefii de la „PECO”, care foarte discret au mirosit ce se întîmplă pe la stație, după care au... tulit-o. Norocul lor că oamenii au aflat prea tîrziu...

Ceva mai tîrziu, situația s-a repetat și la stația nr. 3 de pe șoseaua Alba Iulia. În jurul orei 18,30 lucrurile s-au rezolvat, traficul s-a reluat în ambele sensuri, dar întrebarea este: de ce sînt necesare metodele ultimative, gesturile nefirești, nervii și altercațiile atît timp cît în depozitele PECO carburant există? Aceste neplăcute evenimente ar putea fi evitate și dacă unii (nu puțini) conducători auto ar renunța la păguboasa practică de stocare a benzinei!

★

P.S. Nu sîntem defetiști, dar nici n-avem garanția că în săptămînile viitoare (ne aflăm totuși în plin sezon estival) astfel de „strangulări” nu vor mai avea loc.

Revine conducerii PECO Sibiului îndatorirea de a veghea ca aprovizionarea stațiilor din județul nostru — județ de tranzit, deci cu un trafic intens în lunile de vară! — să se facă ritmic, astfel încît toți automobilisții să poată beneficia, fără cozi și fără nervi cel puțin de cota de 40 litri lunar.

Semnal Tîrgul tot o porcărie a rămas!

Bănuiesc că foarte mulți dintre dv. ați vizitat — chiar și numai din curiozitate — fostul „tîrg al porcilor” din Sibiu, azi un talcioc în toată regula (național și, mai nou, internațional). De trei ori pe săptămîină (marți, vineri și duminică) în tîrgul acesta, unde poți vinde și cumpăra orice-ți trăsnește prin minte, vin mii de oameni. De regulă (pentru că am văzut că mai sînt și unii artăgoși, care în raptul capului nu vor să plătească) la intrare se percepe o taxă

de 10 lei, sau de 50 de lei pentru cei care vind marfă. Ei bine, am aflat că se în-casează, într-o zi bună, cam 50 000 lei. Deci, o sumă frumoasă!

Fireso ar fi ca o parte din acești bani să fie investiți în amenajări chiar în interiorul tîrgului. E drept, ceva s-a mai făcut; o platformă și o alee betonate, tonete etc. Dar nu-i suficient. Cînd e tîrg și de animale, căruțele se încercă printre autoturisme și autocamioane (de vînzare sau

cu marfă), iar singurul loc mai liber rămîne printre... bălțile încă nezvîntate. Adevărată porcărie, unde nu mai poți intra decît (eventual) cu cizme de cauciuc!

Oare cei care încasează banii nu au de gînd măcar să pietruiască și această zonă a tîrgului? Ca să nu mai vorbim de amenajarea unei parări pentru sutele de mașini care blochează traficul în zilele de tîrg...

N. ACHIM

la intrare se percepe o taxă

Reacție falsă asupra penuriei de țigări

(urmărire din pag. 1)

Aceasta se înfăptuiește din motive pur politice, adică de dragul social-democrației. Exportul suedez depinde în mare parte de produsele din lemn și oțel. Industria prelucrătoare a acestor materii este un mare consumator de electricitate. Astfel, prețurile ridicate pentru energie vor însemna sfârșitul acestor ramuri industriale.

ATACUL ASUPRA FAMILIEI

Cea mai importantă sarcină a unui angajat social sau a unui funcționar de la protecția socială a fost în Suedia, începând din anul 1970, să atace instituția familială. Exact ca în Sparta pe timpul lui Lyteurgus și ca în Germania de est comunistă, în Polonia sau în Uniunea Sovietică. Statul a preluat problema educării copiilor, în loc să lase aceasta în seama părinților.

Așa numita politică de familie din Suedia de după 1970 are multe similitudini cu situația din Uniunea Sovietică după 1917. După 1917, în Uniunea Sovietică căsătoriile nu mai aveau un temel legal și în 1926 au fost introduse așa-numitele divorțuri prin „carte poștală”. După 20 de ani de reformă în problema familială, s-a ajuns în Suedia zilelor noastre ca încheierea unei căsătorii să fie legată de un șir de dezavantaje le-

gale și financiare din cauza impozitelor mari, astfel ca urmarea firească să fie un număr mare de perechi necăsătorite. Discriminarea familiei este atât de mare, încât multe cupluri înaintează cererea de divorț fără a se despărți. Aceasta se face, de obicei, după ce soțul a terminat serviciul militar — deoarece în această perioadă căsătorii mai beneficiază de unele avantaje. 90 la sută din totalitatea divorțurilor în Suedia sînt azi doar niște acte formale. Nu se întreprind nici un fel de acțiuni pentru a-i convinge pe căsătorii să schimbe decizia.

„Socialismul cu fața umană” din Suedia a avut ca urmare multe tragedii și schimbări de destine umane. Unele familii au fost nevoite să trăiască o cruntă realitate: prin cele mai bizare argumente li s-au luat copiii. Acuzați de către funcționari suedezi de prezumtivă fraudă în plata impozitelor, întreprinzătorii care au fost absolut nevoințați de această faptă, au fost puși sub acuzare și au fost nevoiți să privească eum, agenții fiscali le distrugau întreprinderile și familiile, fără a găsi în sistemul de drept suedez nici o posibilitate de a se reabilita sau de a lupta pentru drepturile lor.

Situația s-a tensionat atât de mult încât și în Suedia s-a

format o mișcare pentru libertate și democrație. Pe plan internațional nu este atât de cunoscută ca mișcarea democratică din Europa de Est, în principal din cauză că opinia publică mondială nu a luat la cunoștință pînă acum de atacurile împotriva democrației suedeze.

Totuși, mișcarea democratică suedeză a obținut unele victorii importante. Astfel, a reușit, spre exemplu în 1974, să blocheze o lege prin care toți funcționarii cu munci de răspundere nu puteau fi sancționați pentru abuzuri comise în timpul exercitării serviciului. În alte cazuri mișcarea democratică a trimis spre recurs sentința suedeză către Curtea de Justiție Europeană de la Strasbourg.

Învățătura pe care cred că trebuie să o desprindă cititorii acestor rânduri, cei din democrațiile noi formate în Europa de Est, este necesitatea efortului continuu de însușire a unor cunoștințe temeinice privind actele de conducere, în special la scara macro-socialului, a conducerii statului și a unui adevărat model economic republican. Eu sper că acest mod negativ de descriere a unora din tragicele noastre experiențe din Suedia, poate fi util în munca dumneavoastră stringentă de reconstrucție.

Către ceasul amiezii

În Piața Rahova, cam pe la „spartul tîrgului”. Marfă puțină, cumpărători care așteptau parcă un miracol să-și umple sacoșele cu produse multe și ieftine. Dar, se pare, lumea s-a cam lămurit de valoarea miracolelor și pune toate întimplările pe niște cauze cît de cît credibile, chiar dacă multe din ele sînt simple presupuneri.

Miraculoasă ni s-a părut, totuși, activitatea unui „măcelar” sau „negustor” de carne de porc, un brunet care-și agățase de gît un sort alb, dar care tăia hălciile de carne cu miștile murdare „îmbrăcate” în mincele unei cămăși soioase. Văzindu-le, te întrebi cine mai trece-n revistă și igiena „umană” și „veterinară” din piețe. Nu de alta, dar și din acest punct de vedere cumpărătorul trebuie să se bucure de o protecție socială pe care au obligația să i-o ofere cei plătiți pentru acest lucru. Altminteri, după coastele cu urme de carne și multă grăsime, se vedea că porcul sacrificat fusese mare, poate cît un vițel.

Am lăsat piața cu cișmeaua, alături de care se preocupă un negustor ambulant de sucuri, „made” cine știe unde și, după o scurtă plimbare, am intrat în magazinul alimentară din apropiere.

Doamnelor și domnilor, o mai mare jale ca în acest magazin alimentar nu am văzut în nici o unitate comercială similară din Sibiu. Pe lângă el, „băcănia” din cartierul Ștrand e un super maga-

zin. Cum spuneam, privescștea magazinului era dezolantă și cred că nimeni n-ar fi atentat la marfa de pe rafturi — borcane cu mere pentru plăcintă și conserve cu un fel de tocană din carne de vacă — decît poate, dacă s-ar fi dat pe degeaba. Iar vinzătoarele, stînjinite probabil de felul în care arată locul lor de muncă, păreau că au fost condamnate la muncă forțată. Propunem mai marilor comerțului sibian să se aprovizioneze exclusiv din acest magazin etalon al indiferenței și lipsei de respect față de cumpărător. Spunem acest lucru pentru că, în aceeași zi la cîteva zeci de minute distanță, am intrat și-n alte magazine alimentare din Sibiu, unde, ce-i drept, abundența nu era la ea acasă, dar nici sărăcia lucie nu te întîmpina cu cinism și aroganță.

Vom mai trece pe la acest magazin și-n alte simbețe, către ceasul amiezii, să vedem cu ce surprize ne va întîmpina. Ca și prin Piața Rahovei, de altminteri, curioși să vedem la treabă și un negustor de vițel.

Cineva trebuie să facă odată și-odată ordine în comerțul sibian, în ce privește, mai ales aprovizionarea magazinelor cu mărfuri, aprovizionare care, avem noi impresia, se face, încă, după niște criterii nu prea ortodoxe. Spunem acest lucru deoarece în unele magazine un fel de marfă zace pe rafturi săptămîni în șir în altele n-o găsești, de săptămîni de zile.

I. ARDELEANU

Comisia de lichidare a C.A.P. Șelimbăr

VINDE LA LICITAȚIE în ziua de 13 august 1991, ora 10:

- grajduri porci Șelimbăr
- grajd bovine — 1 buc.
- depozit furaje — 1 buc.
- selector — 1 buc.
- silozuri beton — 3 buc.
- mașină tratat semințe — 1 buc.
- ARO 243 reformat — 1 buc
- alte materiale

Cei interesați vor depune la casieria unității 10% din valoare.

Informații la sediul C.A.P. Șelimbăr, zilnic între orele 8-15, telefon 6 01 57. — 1082 —

S.C. „SIBAVIS” S.A.

VINDE:

- GĂINI ȘI PUI rase grele la Ferma Dobirca. — 1057 —

Anunț

Anunțurile pentru mica și marea publicitate pentru ziarul „Tribuna” se primesc zilnic (cu excepția zilelor de sîmbătă și duminică) la serviciul de publicitate din strada dr. Ion Rațiu nr. 7 (telefon 1 33 33) între orele 8-14 (vechiul sediu al ziarului).

S. S. A. S—S. A.

Sibiu (CTCE)

ORGANIZEAZĂ CONCURS în data de 5 august a.c. pentru ocuparea postului de:

● DIRECTOR EXECUTIV la o firmă mixtă româno-italiană de import-export.

Inscrierile se fac la sediul firmei din str. Someșului nr. 19 Sibiu. (1095)

IMPORTANT!

FIRMA GABOR-REISEN face săptămînal transporturi de persoane ROMÂNIA — GERMANIA și retur.

● Preț convenabil — transport rapid.

● Plecarea din Sibiu — Informații la telefon 4 59 56. — 760 —

Romtronics S. A.

SOCIETATE MIXTĂ AMERICANO-ROMÂNĂ
CU UN CAPITAL SOCIAL DE U.S. \$
10.582.000

Ofertează public

MAXIM

200 000 UNITĂȚI

200 000 ACȚIUNI SIMPLE PLUS 200 000 ACȚIUNI LEGATE (warrants)
OFERTA SE FACE ÎN UNITĂȚI
CU VALOARE NOMINALĂ DE:

3 000 lei sau

U.S. \$ 30

Aceste acțiuni sînt purtătoare de dividende în lei sau U.S. \$ la opțiunea societății în funcție de beneficiul anual.

OFERTANT:

ROMTRONICS S.A. — Calea Buziașului Nr. 11/A, Timișoara, înregistrată la Ministerul Finanțelor sub Nr. 131168/11.12.1990 și în Registrul Comerțului Timiș, sub Nr. J35/2/3.I. 1991.

Relații la parterul magazinului „Dumbrava” și la telefon 8 20 47.

Vă așteptăm deci, la prima subscripție publică din orașul nostru. (1099)

S.A. Retezat (fostă I.U.P.S.)

ANGAJEAZĂ DE URGENTĂ:

● electricieni întreținere mașini și utilaje, ctg. 5-6.

Relații la sediul societății Sibiu, str. I. S. Bach nr. 4 sau la telefon 3 31 01, int. 156 sau 184. (1096)